

διάδοχος

διάδοχος, ο, ουσ. [<αρχ. διάδοχος <διαδέχομαι], ο διάδοχος· ο μοναδικός γιος ή ο πρώτος γιος κάποιου «κατέβηκε με το διάδοχό του στην αγορά, για να του αγοράσει ένα κομπιούτερ»·

- να σου ζήσει ο διάδοχος! ή να χαιρέσαι το διάδοχο! ευχή σε παντρεμένο άντρα, που απέκτησε τον πρώτο του γιο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας